N°. 1843. — N°. 35.

ARNHEMSCHE COURANT.

(De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal 's weeks wordt uitgegeven, namelijk op Zondag, Dingsdag, Woensdag, Donderdag en Zaturdag, is ƒ 5 in de drie maanden.)

ZATURDAG 18 FEBRUARIJ.

(De prijs der Advertentiën is, van een tot zes regels ƒ 1,00, en voor elken regel daarboven … centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.)

De nieuwe belasting-wet.

De Tweede Kamer heeft het onderzoek der nieuwe belasting-wetten aangevangen. Onder deze zijn de ontwerpen, betreffende het zegelregt en het regt van successie, van het hoogste belang. Zij vereischen zoo veel te meer zorg en te naauwkeuriger onderzoek, als zich bijna van alle zijden daartegen klagten hebben verheven. Men heeft daarbij het algemeen belang te dikwerf uit het oog verloren, ten einde in eene voorgewende behoefte der schatkist te voorzien.

Ter bestrijding der voorgedragene ontwerpen zijn dezer dagen bij de GEBROEDERS VAN CLEEF, te 's Gravenhage en te Amsterdam, *Bedenkingen* uitgekomen *omtrent de voordragt der wetten voor de staatsbegrooting van* 1844 — 1845, *nopens de personele belasting, het regt van zegel en het regt van successie, alsmede het voorstel eener nieuwe belasting.*

Artikelsgewijze worden de voorgedragen ontwerpen daarin beoordeeld en de slotsom is altijd de wensch eener verwerping der ontwerpen. Diep gaat het betoog ongetwijfeld niet, doch op meer dan eene plaats worden aanmerkingen gemaakt, die zeer de aandacht van de leden der Kamer verdienen. Zeer juist wordt de schraalheid, onbeduidendheid en onjuistheid der gronden, door welke de minister zijne voorstellen verdedigt, aangewezen. Boven bedenking wordt de ongegrondheid gesteld van het beweren van den heer ROCHUSSEN, dat de veranderingen in het ontwerp van wet op de personele belasting zouden strekken tot verligting der geringere klassen des volks, die er somtijds zelfs nog hooger door belast worden.

De schrijver der *Bedenkingen* wijst aan, hoe eene vermindering der belasting aan de zijde der minvermogenden minder dan de personele belasting, in welke deze niet of bijna niet deelen, dan door eene vermindering der accijnsen geschieden kan.

Door het ontwerp van wet op het zegel, zegt hij te regt, »worden geene noemenswaardige verbeteringen in het belang der ingezetenen voorgesteld; derzelver belang wordt integendeel daardoor »zeer benadeeld." De minister heeft gedacht, dat verhooging der belasting noodwendig vermeerdering van inkomsten moest ten gevolge hebben; het tegendeel is meer dan waarschijnlijk; want men belemmert of vermindert het verbruik. Bij de zoo hoogst onbillijke bepaling van dit ontwerp, dat voor te veel betaalde zegelregten, behalve wegens advertentiën, geene terugvordering zal kunnen toegelaten worden, verwondert het ons niets te vinden aangeteekend, dan »eene voorzigtige bepaling »voor de schatkist; doch eene even onvoorzigtige »voor de ingezetenen." Voorzigtigheid ten koste van regt en billijkheid is eene onuitwischbare schande voor den wetgever (1).

Wat het ontwerp van wet omtrent het regt op de successie betreft, zoo oordeelt de schrijver der *Bedenkingen* ook dit onaannemelijk. Het beginsel, echter, wordt door hem niet afgekeurd, want zelf draagt hij eene dergelijke belasting voor. Zijn ongunstig oordeel betreft alleen de wijze, waarop het ontwerp dat regt vorderen wil, en de buitensporige hoogte, tot welke men het opdrijft. Hij keurt het ontwerp ook af, dewijl het »de mogelijkheid »tot fraude laat bestaan ten aanzien van vele roe»rende goederen, ten aanzien van effecten en fond»sen, die niet op naam staan; van alle onderhand»sche schuldvorderingen, van alle koopmansgoederen, »van alle crediten en pretentiën en van alle meu»belen: die mogelijkheid is bij deze belasting grooter »dan bij bijna alle andere belastingen; het regt is »dikwijls zeer hoog; hetzelve kan tot 24 pCt. toe »bedragen; de zedelijkheid der natie is, met be»trekking tot de betaling der tegenwoordige belas»tingen, niet grooter dan die van andere natiën.

De schrijver stelt in plaats daarvan eene belasting voor, welke hij belasting *op het vermogen* noemt, doch die inderdaad niets is dan eene belasting op de *erfenissen*; want alleen ingeval van overlijden wordt zij van den boedel gevorderd. Alleen ter voorkoming of vermindering harer ontduiking, heeft men de giften onder levenden er onder begrepen en met dezelfde betaling belast. Deze belasting zal voor alle erfgenamen dezelfde zijn, onverschillig hunne meer verwijderde of naauwere bloedverwantschap; altijd zal zij 1 pCt. zijn en daarenboven twintig opcenten. Ter vermindering van bedrog zal van de opgaven inzage kunnen verleend worden aan belanghebbende personen.

Van de twintig opcenten zullen er vijf ten voordeele der provincie, vijftien ten voordeele der gemeente komen; in welke drievoudige administratie de schrijver eenen grooteren waarborg voor zijne ontworpene belasting vindt.

De schrijver beschouwt zijn voorstel slechts als een grove omtrek, die eene nadere meer naauwkeurige uitwerking zoude behoeven. Zijn doel daarmede is, om deze belasting op het vermogen tot eene proef te doen strekken, in hoe verre eene latere uitbreiding de afschaffing der tegenwoordig bestaande en ongelijk drukkende belastingen mogelijk zoude maken.

De aanmerkingen, tegen de belasting op het regt van successie gemaakt, gelden even zeer tegen het voorstel des schrijvers: dat zij namelijk het nationaal vermogen aantasten en daardoor ten laatste tot algemeene armoede leiden. Ook geldt tegen zijn voorstel, even als tegen dat des ministers, dat het eene vermogen, hetwelk dikwijls door overlijden overgaat, bijna geheel te niet gaat door de betaling der belasting, terwijl van het andere bijna niets betaald wordt, indien dit zeldzaam vererfd wordt. Vruchteloos zochten wij tot dus verre eene oplossing dezer bezwaren.

Doch al konde men daarvan de ongegrondheid bewijzen, al konde men zelfs genoegzame maatregelen van voorzorg nemen — waarvan wij de mogelijkheid nog niet inzien — om te zorgen dat de eerlijken niet voor de oneerlijken betalen, nog zouden wij ons tegen iedere vermeerdering van belasting verzetten, dewijl wij geloofden noch op eenige wijze de noodzakelijkheid bewezen gevonden hebben van de buitengemeen hooge uitgaven, welke het bestuur voordraagt. Laat dit door bezuiniging en vereenvoudiging, niet door nieuwe en verhoogde belastingen, de middelen vinden, om de uitgaven met de inkomsten in overeenstemming te brengen.

(1) *Arnhemsche Courant* van 8 januarij 1843, *Weekblad van het Regt* van 3 februarij 1843.

Buitenlandsche berigten.

TURKIJE.

Van de Turksche grenzen, 3 febr. Het hier verspreide gerucht van onlusten in Konstantinopel heeft zich in geenen deele bevestigd. — Ten opzigte der Servische kwestie heeft ook de laatste post uit Konstantinopel niets naders aangebragt. De onderhandelingen tusschen den Russischen gezant en de Porte schijnen daarover nog altijd, edoch in het geheim, voort te duren. Intusschen meent men te kunnen verzekeren, dat de uitslag spoedig bekend zal zijn, en dat de uitvoering op het besluit, zoo als Rusland het afgedwongen … handelingen toont, onmiddellijk volgen zal.

Van de Turksche grenzen, 4 febr. Ten opzigte van Servië zoekt de Porte bij voortduring naar voorwendsels, om het besluit, dat haar ten gunste der bergbewoners dier provincie door de Europesche groote mogendheden is afgedwongen, krachteloos te maken. Zoo hoort men thans, dat zij bevolen heeft een groot gedeelte van het Maronitisch gebied in het pachaliek van Tripoli in te lijven, waardoor de bewoners van dit gedeelte het voor hen verkregen voorregt, van door eenen inlandschen vorst geregeerd te worden, verliezen.

ZWITSERLAND.

Aargau, 9 febr. In de zitting van den grooten raad heeft de heer *Keller*, namens de commissie, betreffende de bekende, dreigende circulaire van het voorzittend kanton (Vorort), verslag gedaan. — Het komt ongeveer hierop neder: Aargau kent aan het Vorort de bevoegdheid niet toe, van uitleggingen, zoo als het zich die aanmatigt; het wijst deszelfs tusschenkomst af, en stelt het verantwoordelijk voor al de gevolgen … lingen. Aan de standen zal eene uitvoerige … worden gezonden, welke de daadzaken in het ware licht stelt. Het verwijt wegens de oprigting eener school in het klooster Muri kan bondig wederlegd worden; even zoo het verwijt wegens het verkoopen der kloostergoederen; het grootste gedeelte derzelve is onaangeroerd gebleven, en in de plaats der verkochte komen kapitalen, welke veel meer rente geven dan de vaste goederen, die meestal zeer ver van de kloosters verwijderd lagen. Het voorstel der commissie werd met 105 tegen 46 stemmen aangenomen. (*Zürch. Z.*)

DUITSCHLAND.

Dresden, 4 febr. Volgens berigten aan handelshuizen hier ter stede zou in Weenen, waar reeds sedert eenige weken een zeer gevaarlijke typhus heerschte, de pest zijn uitgebroken. Het zijn omtrent honderd jaren, dat Weenen niet door dezelve bezocht is. Wanneer zich deze tijding bevestigt, dan is het besmettelijke der Oostersche pest op nieuw gebleken, en het geheele beschaafde Europa op nieuw daardoor bedreigd. — Hetgeen noch aan de geheime, noch aan de openlijke maatregelen der politiek gelukt, zal welligt door de pest bereikt worden, namenlijk de vreedzame oplossing der Oostersche kwestie, dat is de verdeeling van het Turksche gebied en de spoedige verbreiding der Europesche beschaving. Slechts door deze verbandt men de pest. Zoo lang de Turken hunne dooden slechts eene el onder den grond begraven, het slijk in de straten huishoog laten ophoopen, al het gestorven vee laten liggen, de honden voor heilig

houden, niets voor landbouw, veeteelt, het aanleggen van wegen en het schoon houden der rivieren doen, — zoo lang zal ook de pest heerschen; en hoe meer het verkeer met het Oosten door stoombooten — later welligt door spoorwegen — toeneemt, des te meer moet het overige Europa zich voorbereiden op eene kennismaking met deze ziekte, wanneer het niet spoedig middelen daartegen in het werk stelt.

(*Rhn. Z.*)

Luxemburg, 8 *febr.* Heden voor een jaar werd het voor Luxemburg zoo gewigtige verdrag geratificeerd, door hetwelk het groothertogdom zich aan het Duitsche tolverbond aansloot. Hoewel de verloopen tijd nog te kort is, om een volledig overzigt der verkregen resultaten in deszelfs bijzonderheden mede te deelen, zoo is dit tijdsverloop toch voldoende, om iederen twijfel omtrent het nuttige van dien maatregel in de openbare meening weg te nemen, en de vroegere dwaalbegrippen des volks, omtrent het eigenlijke belang en de strekking des tolverbonds, te verbannen. De industriëlen en grootere kooplieden waren meest allen voor deze aansluiting, terwijl de oppositie van de zijde der regering en van de kleinere kooplieden en kramers uitging, wier bestaan grootendeels op den sluikhandel gegrond was. Daadzaken hebben echter tusschen hen beslist. De bloei der leerlooijerijen, papier-fabrijken, handschoen-fabrijken enz., getuigt genoegzaam, dat de industriëlen zich in hunne verwachtingen niet bedrogen hebben. Ook voor den land- en wijnbouw heeft de aansluiting zich als voordeelig doen kennen. Maar voornamelijk springen de voordeelen in het oog, welke de groothertogelijke kas door de zuivere ontvangst van haar aandeel aan de tol-opbrengsten verkregen heeft. Deze zijn grooter dan naauwelijks iemand had kunnen verwachten. Aan het groothertogdom worden de kosten van onderhoud voor ongeveer 400 ambtenaren, grootendeels Luxemburgers, door het verbond vergoed, en behalve het aandeel uit de gemeenschappelijke revenuën, op ongeveer 120,000 thlr. aangeslagen, vloeijen nog circa 105,000 thlr. in deszelfs kas. Dit zijn uitkomsten, geheel verschillend van de vroegere, toen, gemiddeld, jaarlijks naauwelijks 40,000 gulden door de in- en uitgaande regten werden opgebragt.

PRUISSEN.

Berlijn, 7 *febr.* De spoedige openbaarmaking van het vonnis, waarbij dr. *Jacoby* is vrijgesproken, heeft, tegen de bij vroegere dergelijke voorvallen, bij de hooge regering veel ongenoegen veroorzaakt, en aanleiding gegeven tot het bevel, om een onderzoek in te stellen op welke wijze dit zoo spoedig verbreid is geworden. Het is niet te vermoeden, dat dit onderzoek eenigen uitslag zal hebben; maar daar men geheimhouding en stilzwijgendheid van alle ambtenaren ten strengste verlangt, zoo wil men bij dit proces, dat de algemeene belangstelling opwekte, geene uitzondering maken, hoewel men overtuigd moge zijn, dat bij onze tegenwoordige omstandigheden het geheimhouden van daadzaken en gewigtige gebeurtenissen zeer moeijelijk en bijna onmogelijk is. Bij criminele processen, waarbij het vonnis toch spoedig bekend moet worden gemaakt, is het vroegere bekend worden geheel onschadelijk. Indien doctor *Jacoby* hier ware, dan zou hem hetzelve terstond zijn medegedeeld geweest. Bovendien wil men immers openbaarheid der regtspleging aannemen, dan, deze gebeurtenis als een bewijs beschouwen, hoezeer het algemeen geneigd is, de justitie niet meer achter gesloten deuren te houden. Het bevel tot een onderzoek, wegens verbroken geheimhouding, heeft thans, nu men algemeen naar openbaarheid streeft, niet weinig verwondering gebaard.

(*M. J.*)

Berlijn, 9 *febr.* Aan de beurs van gisteren gingen, ten gevolge van het gerucht, dat de regering geweigerd had de renten van den Rijn-spoorweg te waarborgen, deszelfs actiën naar de laagte. Daar deze spoorweg nog niet voltooid en er ook geen geld voorhanden is om denzelven verder door te zetten, zoo gelooft men hier, dat de staat dezen spoorweg voor eigen rekening tot aan de Belgische grenzen zal vervolgen, en deze aan de aandeelhouders hunne reeds gedane stortingen zal teruggeven.

Keulen aan den Rijn, 13 *febr.* De landverhuizingen naar Noord-Amerika nemen reeds weder eenen aanvang. Volgens alle berigten zal het getal landverhuizers dat van het verleden jaar aanmerkelijk overtreffen, en slechts de toenemende moeijelijkheid, om, bij de veelvuldige verkoopingen, zijne landerijen behoorlijk aan den man te brengen, veroorzaakt nog gedeeltelijk eene onvrijwillige vertraging der plannen. De landverhuizers beweren algemeen, dat, bij het steeds toenemend gebrek aan andere verdiensten, het niet meer mogelijk is van eene kleine grondbezitting te bestaan, en dat zij dus gedwongen zijn, ten minste voor hunne kinderen, een ruimer bestaan te zoeken.

(*N. M. Z.*)

Van den Rijn, 10 *febr.* Het berigt van sommige Engelsche dagbladen omtrent het sluiten van een handelsverdrag tusschen Oostenrijk en Engeland, waardoor laatstgemeld rijk groote voordeelen voor den invoer zijner voortbrengselen van industrie verkregen zou hebben, is, naar men verneemt, geheel ongegrond. Sedert een half jaar, zegt de *Allg. Z.*, zijn de Britsche kabinetten aangeknoopte onderhandelingen voort, zonder tot nog toe tot eenen gunstigen uitslag voor Engeland geleid te hebben. Hoezeer Oostenrijk wenscht, den uitvoer zijner granen en wijnen, voorál uit Hongarije, te vermeerderen; zoo ziet het toch in, dat de voordeelen, welke Engeland in dit opzigt belooft, grootendeels denkbeeldig zijn, en in geen opzigt tegen de offers opwegen, welke Oostenrijk van deszelfs opkomende industrie zou opleggen. Wanneer derhalve werkelijk een verdrag tot stand komt, dan zal het bezwaarlijk aan de eischen en verwachtingen der Engelsche industriëlen voldoen. Men is daarom zeer geneigd, dit berigt van den *Leeds-Mercury* voor eene kunstgreep te houden, ten einde daardoor de tegenstanders der koornwetten in ondersteunen.

ENGELAND.

Londen, 12 *febr.* Men leest het volgende in *the Globe* van zaturdag 11 dezer, onder de tijdingen uit New-York van 19 februarij ll.:

De herroeping van de bill op de bankroeten is, met eene meerderheid van 140 tegen 71 stemmen, aangenomen. Ongetwijfeld zal hieruit eene menigte faillissementen het gevolg zijn. De motie van den heer *Custing*, dat alle onder de oude wet begonnen regtsgedingen van kracht zullen blijven tot de algeheele in werking brenging der nieuwe, is aangenomen geworden. De bil zal waarschijnlijk bij de andere wetgevende Kamers insgelijks doorgaan. De nieuwe Kamer der makelaars is geheel geconstitueerd en zal hare werkzaamheden met 25 januarij aanvangen. De gouverneur van Louisiana heeft in zijne boodschap aan de wetgevende magt kennis gegeven, dat de rente op de staats-fondsen, in bezit van de particulieren en der banken, niet betaald zal worden. De bank van Alabama, welke voor 800,000 dollars daarin betrokken is, is gefailleerd en heeft zich genoodzaakt gezien te likwideren.

— Bij de wetgevende magt van Illinois is, met 105 tegen 5 stemmen, aangenomen, het besluit, om de staten-bank te likwideren en de staats-schuld te verminderen; zullende, om het laatstgemelde doel te bereiken, al de aan den staat toebehoorende eigendommen verkocht worden, uitgezonderd de kanalen, en daarvoor in betaling te nemen staats-schuldbrieven, of, naar verkiezing, goud en zilver.

Londen, 13 *febr.* Heden er zijn tijdingen ontvangen uit Lissabon tot den 6den dezer. Dezelve melden dat te Oporto vrij ernstige onlusten hebben plaats gehad, ten gevolge van het innen der tienden en het uitschrijven van nieuwe belastingen, welke de inwoners, bij den tegenwoordigen ellendigen toestand des wijnhandels, verklaren niet bij magte te zijn te betalen. De troepen vreesden van hunne wapenen gebruik te moeten maken, doch vermits geenerlei staatkundige oorzaak daarbij bekend is, is men voor geene ernstige gevolgen beducht. De junta had eene kennisgeving uitgevaardigd, waarin beloofd wordt, dat de omslag der belastingen zoude herzien worden. Het budget van den baron *Tojal* bleef het onderwerp der beraadslagingen. Het deficit van het vorige jaar bedroeg 1519 en van het tegenwoordige 1315 conto's, welk laatste te-kort zal goed gemaakt worden door het heffen van belastingen op eenige nog onbelaste voorwerpen en door het invoeren van eene belasting op de neringen of regt van patent. Deze nieuwe plannen van den minister ontmoeten van alle zijden groote tegenkanting.

FRANKRIJK.

Parijs, 13 *febr.* De kabinetsraad is gisteren bijeen geweest, om te beraadslagen over onze betrekkingen met Spanje en over de houding, door het kabinet bij de discussie over de geheime fondsen te houden; men zegt dat besloten is, geene kabinets-kwestie van dezelve te maken.

— De ongerustheid, welke er ten opzigte van Algerië was ontstaan, is door latere berigten weder geheel verdreven. *Abd-el-Kader* is wederom, even als zoo vele vroegere keeren, buiten de mogelijkheid gesteld, om het hoofd immer weder op te steken. Dit meer dan honderd maal totaal verslagen krijgshoofd, is, zoo als steeds zijne gewoonte is geweest, weder naar het gebergte geweken. De volkstammen, welke reeds zoo dikwerf in de onmogelijkheid zijn gesteld geweest, van denzelven trouw, in staat te verbreken, zijn door den gouverneur-generaal gestreng gestraft, wegens derzelver nieuwe trouwbreuk, gekastijd. De rust is dus weder, voor zoo lang als het duren zal, onherroepelijk hersteld.

— De berigten uit Barcelona loopen tot den 6den. De generaal *Seoane* heeft aan den eersten alcade aangeschreven, dat, aangezien de openbare dienst vordert, dat het municipale ligchaam der stad binnen den daartoe gestelden termijn naar de wet geconstitueerd zij, en aangezien de provinciale deputatie de verkiezingen, gedurende den staat van beleg gedaan, nietig heeft verklaard, — hij bepaald heeft, dat er op zondag den 12den februarij nieuwe verkiezingen zullen worden gedaan, hetwelk hij verzoekt aan het publiek bekend te maken; terwijl hij, ofschoon zich volkomen overtuigd houdende, dat de buitengewone toestand, waarin Barcelona verkeert, geene belemmering toebrengt aan de volstrekte vrijheid der stemuitbrengingen, hij evenwel voor dien dag den staat van beleg zal opheffen, onverminderd evenwel het nemen van bijzondere maatregelen tot handhaving der orde.

— Een berigt uit Calcutta, als toevoegsel tot de jongste berigten omtrent China ontvangen, meldt, dat de keizer van dat rijk zijnen, in het eerst uitgedrukten tegenzin, om de havens van Fuhlon voor de Engelschen te openen, later te boven gekomen is, en thans ook daartoe zijne bewilliging geeft.

Parijs, 14 *febr.* De tijdingen uit Spanje zijn heden van meer gewigt, dan zij in een paar dagen geweest waren. Reeds onder dagteekening van den 7den, tot welken dag de berigten loopen, welke men met den gewonen post uit Madrid ontvangen heeft, zeiden sommige brieven het volgende: » De onderhandelingen met Frankrijk, tot welke de jongste gebeurtenissen te Barcelona aanleiding gegeven hadden, zijn op het punt om op eene voldoende wijs ten einde gebragt te worden. Hetgeen sedert eenige dagen het verschijnen van een afdoend artikel in de Madridsche *Gaceta* nog vertraagt, is een kleine zweem van verschil (*une nuance*) in de redactie van het officiële des-aveu, hetwelk door de Fransche regering gevorderd wordt. De Spaansche regering zal rondborstiglijk de beschuldigingen des-avoueren, welke de gewezen politieke chef van Barcelona tegen den Franschen consul heeft ingebragt. De verzoenende gezindheid der regering, en vooral van den minister der marine, den heer *Capaz*, hebben niet weinig toegebragt, om de moeijelijkheden, die zich tegen deze voldoende en voorzigtige schikking verzettende, te vereffenen."

De verwachting van dien Madridschen correspondent, welke hij ook reeds eenige dagen te voren had te kennen gegeven, is gelukkiglijk niet onvervuld gebleven. Onze regering heeft, voorzeker bij renbode, Madridsche berigten van drie dagen later, en haar blad, de *Messager*, kondigt den aangenamen inhoud dier depêches op de volgende wijze aan: 's Konings regering had van het Spaansch gouvernement het des-aveu gevorderd van de te last legging, door den gewezen politieken chef van Barcelona, den heer *Gutierrez*, tegen den consul van Frankrijk, den heer de *Lesseps*, gedaan. De officiële courant van Madrid van den 10den behelst dit des-aveu, in den vorm van eenen brief, door den minister van oorlog aan den minister van binnenlandsche zaken geschreven, en waarvan de laatste zinsnede in de volgende bewoordingen vervat is: » Derhalve moet Harer Majesteits regering, welke steeds met regtvaardigheid en onpartijdigheid handelt, verklaren, dat het voorgeven (*assertion*) van den politieken chef niet juist was en ongetwijfeld geenen anderen grond had dan de geruchten, verspreid door uit Barcelona gevlugte personen; geruchten, welker ongegrondheid door het onderzoek van den kapitein-generaal gebleken was."

Voor nog deze verklaring verscheen, schijnt de Spaansche regering ten opzigte van Barcelona zelf tot veel zachter maatregelen besloten te hebben; want van Perpignan wordt, onder dagteekening van den 10den, het volgende gemeld:

» De regent heeft aan Barcelona het nog onbetaalde overschot der oorlogs-contributie kwijtgescholden. De dagbladen van den 8sten behelzen den brief van generaal *Seoane* aan het gemeentebestuur en aan de Kamer van koophandel, waarbij hij dezelve hiervan

kennis geeft. De redacteur van den *Papagayo*, is op vrije voeten gesteld.

Bij wijl bezig, wordt niet gezegd, hoe deze kwijtscheiding te Barcelona werken zal, en of men er eenen nieuwen omslag zal maken en uit het nog van de onwilligen of achterblijvers in te vorderen aandeel vergoeding zal leveren aan diegenen, die nu, naar evenredigheid, te veel betaald zullen hebben; dan of men aan deze het volle genot hunner gehoorzaamheid zal laten lijden, en dus als het ware eene premie zal stellen op onwil of traagheid. Latere berigten zullen ons dit zeker doen weten.

BELGIË.

Brugge, 13 febr. De *Société Medico-Chirurgicale*, alhier, heeft, in derzelver zitting van den 3den januarij, benoemd tot haar corresponderend medelid, den heer *H. M. Duparc*, med. et art. obst. doctor te Leeuwarden.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, 14 febr. Men verzekert, dat H. K. H. prinses *Albert* van Pruissen eerlang deze residentie weder verlaten en zich naar Berlijn begeven zal.

— Z. Exc. de minister van financien heeft, in voldoening van art. 3 der wet van 27 december 1840 (*Staatsblad* no. 79), ter algemeene kennis gebragt, dat, krachtens dezelve wet, uitgegevene schatkistbiljetten, op 1o. dezer maand bedroegen eene kapitale som van f 8,999,500.

's Gravenhage, 15 febr. Heden zijn er vier afdeelingen van de Tweede Kamer vergaderd over het ontwerp van wet, nopens het zegel, en eene, over de voordragt van wet betrekkelijk de successie. Morgen zullen de werkzaamheden over de voordragt, ten aanzien van het zegel, worden voortgezet. De centrale afdeeling is heden vergaderd over het ontwerp ten aanzien van het personeel en zal morgen weder deswege bijeenkomen.

— Heden luidt het bulletin nopens Z. M. den graaf van Nassau als volgt:

„Er is geene merkelijke verandering in den toestand van Z. M. sedert gisteren voorgevallen.

Beckers. Bosquet. Nelson."

Amsterdam, 17 febr. De grootste vloeden, welke in het jaar 1843 ongelukken kunnen veroorzaken, wanneer zij door stormen vergezeld gaan, zijn die van 16 februarij, 18 maart, 16 april, 27 augustus, 26 september en 25 october. Die van 18 maart en 26 september zullen bijna het maximum bereiken.

— Na eenen, in ons anders vrij ruwe klimaat eenen winter, hebben, zoo als niemand zich dien bijna herinneren kan, weten de menschen in Italië niet waar zij van de koude blijven zullen. In Rome bevriest het water in de huizen zoowel als op de straten; de sneeuw ligt voeten hoog; de scholen en vele bureaux zijn gesloten.

Mengelwerk.

Parijsche Godshuizen en liefdadige Gestichten.

(*Vervolg en slot van no. 34.*)

Behalve de godshuizen en openlijke zieken-inrigtingen, bestaat in elk der 12 arrondissementen een zoogenaamd *bureau de charité*, tot ontvangst van vrijwillige aalmoezen, en gevormd door den maire en zijne twee *adjoints*, uit de katholijke en protestantsche geestelijken van het kerspel; uit 12 aanzienlijke, door den minister van binnenlandsche zaken daartoe benoemde burgers, uit onderscheidene *commissaires de charité* en een zeker, door de leden der bureaux bepaald, aantal dames. Aan elk arm-bureau is een kassier toegevoegd, en de hulp bestaat in wekelijksche uitdeelingen van brood, vleesch, groente, krachtige soepen, brandhout, steenkolen, kleedingstukken, bedden, geneesmiddelen, bezoeken van artsen, enz. Voor de kinderen wordt het schoolgeld betaald en aan de zoogsterrouwen melk uitgedeeld; de zeventigjarigen krijgen maandelijks 3 en de tachtigjarigen en blindgeborenen 6 franken aan geld. Aan oude, zwakke en ziekelijke lieden verschaffen de bureaux plaatsen in de godshuizen, en voor hen, die nog arbeiden kunnen, in de werkhuizen, zoeken zij werk. Al de bureaux zamen geven jaarlijks, door elkander gerekend, voor de in de gestichten verpleegde en huis-armen omstreeks twee millioen uit. De geestelijken der enkele kerspelen zamelen gaven op, en na de godsdienst oefeningen dames van de gemeente eveneens collectes ten dien einde. Deze dames zijn steeds de voornaamste of schoonste van het kerspel, en vervullen dien menschlievenden pligt met zeer veel opoffering, waardigheid en bevalligheid. Jaarlijks worden er verlotingen en te koopbiedingen van vrouwelijke handwerken gehouden, waar de eleganste dames als koopvrouwen zitten, en met de beminnelijkste aanprijzing zoo duur mogelijk verkoopen. Vele gezelschappen, die slechts om zich te vermaken bijeenkomen, bedenken de armen en leveren jaarlijks aanzienlijke sommen aan de *bureaux de charité* van elk der kerspelen. Er zijn verder eene menigte bijzondere genootschappen, die enkel en alleen om weldadige doeleinden zijn aangegaan. De eerbiedwaardigste van dezen is de reeds vermelde *société philanthropique*, die hare bestemming zelfs voor het achterdochtig oog der boosheid en der spotternij, die in Parijs, als het ware, te huis zijn, als echt, rein en onbaatzuchtig ten toon gespreid en staande gehouden heeft. Zij bestaat uit eene menigte menschen der hoogste klassen en bepaalt zich niet slechts om armen van allerlei stand, die de zorgvolle waakzaamheid van andere instellingen ontgaan zijn, te ondersteunen, maar ook om der maatschappij in het algemeen tot nut te strekken. Daarom ondersteunt zij nuttige handwerkslieden met even veel ijver als de armen en zieken, en helpt in het ongeluk geraakte gezinnen even weldadig, als verklaarde bedelaars. Dit genootschap bestaat sints 1780 en had een klein begin, maar heeft zich allengs ongeloofelijk uitgebreid. In onderscheidene arrondissementen van Parijs onderhoudt het afzonderlijke kantoren van uitdeeling, waar de armen geneeskundige hulp en artsenijen voor niet hebben. In bijna elke eenigzins groote landstad zijn dergelijke inrigtingen naar dat model aangelegd geworden.

Ik ga met stilzwijgen alle andere genootschappen en vereenigingen van deze soort, die thans in Parijs hoe langer zoo menigvuldiger moeten worden, voorbij; daar, sedert de revolutie, de waarde der menschen in Frankrijk weder op prijs gesteld wordt, en vermits men tegenwoordig, vooral van de zijde der hoogere standen, uit eene inniger overtuiging van deze waarde zal beginnen te geven, wat men vroeger ten deele slechts uit hoogmoed, uit pronkerij en dikwijls zelfs uit verachting plagt te geven; en daar de zonen van hen, welke reeds van het begin der revolutie eene politieke rol in de hoofdstad gespeeld en onmetelijke rijkdommen verworven hebben, zich hoe langer hoe meer zullen inprenten, dat de grootste spaarzaamheid in de aflossing van het passief kapitaal der armoede, dat is, in het opbrengen van de kinderen der armen tot een eerlijk bestaan ligt. De millioenen, welke hier op bovengemelde wijze jaarlijks ten beste der armen worden opgebragt, zijn voor de met den bloei der neringen zoo wel toenemende bevolking niet toereikend; want het thans arbeidende geslacht heeft nog niet de voordeelen der opvoeding genoten, welke het volgende ten deel wordt. De dobberingen in de handelswereld sedert 1830, even als het ophouden van vele in oud-katholijken geest gegevene aalmoezen der oude civiele lijst worden in dit opzigt smartelijk gevoeld.

Gisquet en Peuchet, twee schrijvers, wier opgaven niet in twijfel getrokken kunnen worden, daar zij van ambtswege in de beste gelegenheid gesteld waren Parijs van die zijde door en door te leeren kennen, houden in hunne gedenkschriften staande, dat, onder 8- tot 900,000 menschen, waarop de bevolking hier geschat wordt, 160,000 menschen alleen van aalmoezen hun bestaan moeten vinden. Dus 1 behoeftige op de 5 menschen in Parijs! Welk eene schrikkelijke verhouding! En echter is, onbegrijpelijk genoeg, in de verhouding dezer stad vol armoede, de straat-bedelarij dragelijk. Het menigvuldigst zijn de bedelaars voor de winkels der klein-handelaars, waar men zeker is, bij den koop om eenige van den verkooper teruggegeven kleine muntspeciën aangezocht te worden. De politie houdt een streng toezigt over deze menschenklasse, die opgepakt wordt, waar men haar vindt, daar hun geene verontschuldiging voor hun handwerk overblijft, en zij dikwerf voor de maatschappij zeer schadelijke leden in haren schoot voedt. Slechts blinden staat het vrij te bedelen, maar zij mogen de voorbijgangers niet aanroepen. Men treft ze meest aan in drukke straten, op sterk begane bruggen en op woelige pleinen, waar zij in eenen hoek zitten en door een instrument de aandacht der voorbijgangers tot zich trekken. Zoo als in Parijs alles verfijnd is, verfijnen ook de bedelaars hunne kunst, en het bedelaars-handwerk is in Parijs hoogst vindingrijk. Vrouwen huren hier vreemde kinderen en bedelen er mede. Hoe ellendiger en gebrekkiger zij zijn, des te meer huur kosten zij daar men van het gevoelen uitgaat, dat zij dan ook zoo veel meer zullen opbrengen. Verscheidene huren er 3 of 4 te gelijk, die zij dan met zich meêslepen of op den arm dragen, opdat men dan zoo veel ligter zou inzien, hoe zwaar het moet vallen, hen te onderhouden. Dikwijls lagchen en eten de kinderen met het onbekommerdste gelaat van de wereld, onderwijl de vrouw, die hen draagt, op den toon der hoogste ellende verzekert, dat zij van honger moeten sterven. In de voorstad Saint-Marceau, heb ik twee bedelaressen met elkander zien plukharen, omdat, zoo als mij een derde verzekerde, de eene wat meer dan de andere geboden had voor de huur van een ziek kind.

De bedelaars in Duitschland brengen God, bijbel en gezangboek op het tapijt, om medelijden te wekken; dit doen ze hier niet. Zij verhalen alleen hunnen nood, verzekeren, dat men hen met een paar *sous* overgelukkig zou maken, en bedanken, voor wat men hun geeft, in hunnen eigenen, en niet in Gods naam. De wijze, op welke de bedelaars hier de opmerkzaamheid op zich weten te vestigen, is dikwijls zeer fijn en origineel; en wie zou het kunnen laken, wanneer de beschroomde arme onschadelijke kunstgrepen in het werk stelt, om het hart der voorbijgangers te vermurwen? Onder deze kunstgrepen treft mij inzonderheid het schouwspel van eenen blinden bedelaar, telkens wanneer hij mij tegenkomt. Ik vind hem met zijnen hond dikwijls in de wandelingen, in de rue Vivienne, rue Richelieu, enz. Hier gaat hij, zijn *date obolum!* zacht prevelend, langs de huizen, houdt in de linkerhand eenen staf, met welken hij de hoeksteenen uitvorscht, en in de regter een, aan den halsband van zijnen hond vastgemaakt touw, waaraan het trouwe dier, met een belletje aan den hals, zijnen blinden heer leidt. Het wijkt niet van den muur, dringt er zich veeleer digt tegen aan, wanneer hem iets in den weg komt, kruipt om de hoeken der straten heen en verhaast zijnen gang, wanneer het eene dwarsstraat voorbij moet. Geduldig ziet het naar zijnen meester om, wanneer hij het touw wat strakker trekt, om stil te staan, en gaat, wanneer hij het met den stok aanroert, verder. Vindt de hond onder weg een been voor zijnen slecht verzadigden honger, zoo staat hij niet stil, om het af te knagen, hij neemt het mede en kluift het af, wanneer zijn meester uitrust. Zoo ziet men hier eenen aan handen en voeten lammen man in een klein wagentje, door eenen ezel getrokken, de straten van Parijs doorrijden; achter hem staat een draaiorgel, waarop een waarschijnlijk gehuurde knaap speelt. Van bedelen geen spoor, slechts herinnert de rijder den voorbijgangers: *Messieurs, n'oubliez pas les arts!* — Dergelijke bedelaars zijn de muzijkanten, die voor geen huis stil staan, ook de menschen niet aanroepen, maar afwachten wat men hun geeft.

De fijnste en tevens aandoenlijkste wijze van bedelen zag ik onlangs op de boulevards. Een zoon van 15 tot 17 jaren had zich voor eene kar op twee wielen gespannen, op welke zijne moeder zat, en de voorbijgangers smeekend aanzag. De kar was zwaar de moeder ook en het jonge mensch zwak; de straat wat steil. Het zweet gudste den jongen van het lijf en alle oogenblikken stond hij stil om adem te halen. Van hen, die voorbij gingen, gaf aan hem of aan zijne moeder zeker een van de vijf iets, en ik zag aan alle gezigten, dat dit voorbeeld van kinderlijke liefde werkte. „*Patience, mon fils,*" zeide de moeder tot hem, „*la mort nous délivrera bientôt de nos peines!*" „*Ah! ma mère!*" antwoordde daarop de zoon met een tragisch accent, dat ik eerst opmerkte toen ik hem reeds wat gegeven had.

Men kan steeds daarop rekenen, de natie door trekken van deze soort te winnen. Het is zeker, dat hare verdorvenheid niet in haar hart zit. Dit is open voor al het goede, schoone en treffende, en wanneer het onderdrukt wordt, zoo is het snel-vlietende bloed de zucht tot navolging, de verderfelijke kunsten, de willekeur en de ijzeren hand der behoefte, ingeschoten overgeërfd, werkelijk of denkbeeldig er de oorzaak van. Dat deze zoon van eene welgestelde bedelares gehuurd kan zijn, viel de voorbijgangers eerst in, als de eerste verrassing van hunne harten voorbij was en zij zich herinnerden, dat zij midden in Parijs, tusschen eene schrikbarende massa, list, bedrog en gauwdieverij waren. Zoo kan de goede zoowel als de slechte voordeel uit de eerste ingevingen en het eerste vuur der natie halen, wanneer men middel en weg vindt, om geest of hart te treffen.

E. C. (*Das Ausland*.

Ingezonden stukken.

Patent-regten.

»In afwachting van de geheele herziening der wet op de patenten van den 21sten mei 1819, willende aan de binnenlandsche nijverheid alle die voordeelen doen genieten, welke aan dezelve zijn toegedacht,» dus luiden de premissen der wet van 6 april 1823, houdende wijzigingen en uitbreidingen van de eerstgenoemde ordonnantie, en wordt onder anderen bij de 17 § dier wet bepaald:

»Niet dan in het geval van het verongelukken der »schepen, schuiten en vaartuigen, zal het bedrag »der nog te verschijnen termijnen van betaling kwijt»gescholden of teruggegeven worden."

Nu heeft Z. Exc. de minister van financiën bij resolutie van 24 october 1842, no. 9, vastgesteld, dat een termijn van drie maanden moet worden aangenomen voor de verzoeken om kwijtschelding of teruggave van patentregt, volgens § 17 voor verongelukte schepen in te leveren, met ingang des termijns van het tijdstip der ramp. ... na verloop van dien termijn aanvrage doet om kwijtschelding of teruggave van patentregten voor verongelukte schepen wordt afgewezen; anders toch ware Zijner Exc. resolutie van geene waarde, en zij zoude strekken om de niet geringe verzameling der ... besluiten en aanschrijvingen, betreffende de directe belastingen en de in- en uitgaande regten en accijnsen te vergrooten.

Het is de wet die de teruggave beveelt. De ministeriele resolutie weigert die, wanneer binnen den daartoe door Z. Exc. vastgestelden termijn geene aanvrage is gedaan. — Hieruit ontstaat nu de zeer eenvoudige vraag: ... geldig zijn, wanneer eene aanvrage om kwijtschelding of restitutie wordt afgewezen, op grond dat deze niet binnen den bepaalden termijn van 3 maanden is ingediend. De belanghebbende, die aan de wet voldeed met de betaling van de opgelegde belasting per ton van zijn vaartuig, vraagt, bij verlies van hetzelve, op grond van dezelve wet, teruggave van te veel betaalde patentregten, en dit verzoek kan dan om de hiervoor vermelde redenen afgewezen worden.

Maar is des ministers uitspraak geldend, — dat die dan toch mede aan de plaatselijke besturen wierd medegedeeld. — Deze konden de ingezetenen daarmede bekend maken. — Of moet ieder zich het dus ... aanschaffen? — Is het waarlijk niet al bezwarend genoeg, dat de ambtenaren van 's rijks belastingen hetzelve voor eigene rekening moeten aankoopen, willen zij bekend blijven hoe de belastingswetten verstaan en toegepast moeten worden.

Mogt dan toch bij de nu voor 20 jaren reeds begonde herziening der patent-wet, opgevuld met alteratien, explicatien en ampliatien, den belanghebbenden de weg worden aangewezen, waarnaar zij zich te gedragen hebben.

Is ook die herziening niet noodig?

Aan de Redactie der Arnhemsche Courant.

Met genoegen hebben vele landlieden en grondeigenaars van den Veluwen-Zoom ontwaard, dat men thans ernstig bedacht, is eenige bepalingen te maken omtrent de heidegronden aan voornoemden Zoom; daar de, door hen ingediende vertoogen tegen de daarin plaats gehad hebbende misbruiken tot dus ver onbeantwoord gebleven zijn, en zij dus hebben moeten zien, dat de door hen langs den wettigen weg aan hunne eigendommen grenzende gevraagde gronden, door anderen willekeurig zijn afgegraven en toegeëigend, en zulks op grond, dat zij daarvoor aan de landmeters eenige guldens gegeven hebben, en door deze ... kadastrale kaarten gebragt zijn. Doch daar men niet kan veronderstellen, dat landmeters bevoegd zijn over die gronden te beschikken, zoo is het te hopen, dat men deze in-bezit-neming voor onwettig zal beschouwen, en, hetzij door verkoop of op eene andere wijze, ten voordeele van land of gemeente, een ieder, die belang stelt zijne eigendommen aan den heidekant uit te breiden, daartoe bij voorkeur van anderen in de gelegenheid te stellen. Doch welke raadsleden heeft men daartoe opgeroepen? De eerste personen van de belanghebbende gemeenten, die zelf honderden van bunders heide op bovenstaande wijze hebben laten afgraven en bij voortduring doen afgraven, en zulks als zeer wettig zullen hebben voorgedragen; terwijl den landman door die lijn van afgraving alle hoop benomen wordt, om op eene wettige wijze zijnen akker te kunnen uitbreiden.

Een Landman.

Correspondentie.

B. beklaagt zich over den slechten staat der bruggetjes over de Boveneindsche grift, te Veenendaal, en vraagt of het in het algemeen belang niet als noodzakelijk te achten is, eene verbetering in het onderhoud derzelve daar te stellen, ten einde voor te komen, dat men, vooral bij vorst, door de gladheid, even zoo als zulks onlangs met hem het geval was, in het water te vallen.

Stedelijke Publicatien.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der stad Arnhem noodigen bij deze uit alle degenen, welke over het afgeloopen jaar 1842 eenige vorderingen ten laste van de stedelijke kas mogten hebben, en deswege nog geene rekeningen hebben ingezonden, dezelve vóór den eersten maart e. k. op de stedelijke secretarie in te dienen; zullende zij, bij verzuim hiervan, zich zelven eene vertraagde voldoening hunner vorderingen te wijten hebben.

En zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse, alhier gebruikelijk.

Arnhem den 10den februarij 1843.

Advertentiën.

Heden overleed, na voorzien te zijn van de Heilige Saramenten der Stervenden, in den ouderdom van 31 jaar en 9 maanden, onze zeer geliefde Broeder, de heer *FRANCISCUS IGNATIUS DEURVORST*, in leven Handelaar in Wijnen en Gedistelleerd alhier.

WAGENINGEN, den 10den Februarij 1843. *R. F. DEURVORST.* Uit aller naam.

Algemeene en eenige kennisgeving.

NB. *De Handel in Wijnen en Gedisteleerd zal provisioneel op den vorigen voet worden voortgezet.*

Aanbesteding.

Men is voornemens om op Zaturdag den 4den Maart 1843, des middags ten 12 ure, te *Arnhem*, op de Vergadering-zaal van het Arnhemsche Departement der Maatschappij *tot Nut van 't Algemeen*, in het openbaar AAN TE BESTEDEN:

Het BOUWEN *van eene* BEWAAR- *en* WERKSCHOOL, *te* Arnhem, *aan den Binnen-Singel, bij de St. Jans-Barrière, met de* LEVERANTIE *van alle daartoe benoodigde* MATERIALEN *en* ARBEIDSLOONEN.

Waarvan de Bestekken en Teekeningen 8 dagen te voren ter inzage zullen liggen in het Koffijhuis *de Harmonie*, te *Arnhem*, en nadere informatie te bekomen is bij den Stads-Architect *H. J. HEUVELINK*, welke 2 dagen vóór de Aanbesteding, op de plaats zelve de aanwijzing zal doen.

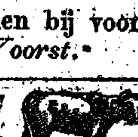

De Notaris *A. L. DE KRUIJFF*, te *Voorst*, zal, ten verzoeke van *Wm. HOBRINK*, op *Donderdag den 23sten Februarij 1843*, bij inzet, en 14 dagen daarna, zijnde *den 9den Maart* daaraanvolgende, *bij toeslag*, telkens des voormiddags om 11 uur, aan de Herberg *de Bonte Koe*, te *Eerbeek*, Gemeente *Brummen*, in het openbaar verkoopen:

Eene voor weinige jaren geheel nieuw opgebouwde HUIZINGE, thans bewoond door den Eigenaar, met bijbehoorende TUIN, BOUWLAND en HOUTGEWAS; alles staande en gelegen onder *Eerbeek* voornoemd; volgens het Kadaster in zijn geheel 35 Roeden en 10 Ellen.

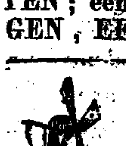
Nadere inlichtingen zijn te bekomen bij voormelden Notaris *DE KRUIJFF*, te *Voorst*.

De Notaris *A. L. DE KRUIJFF*, te *Voorst*, zal, ten verzoeke en Woonhuize van *WOLTER HOEGEN*, te *Beekbergen*, op *Dingsdag den 21sten Februarij 1843*, des voormiddags om 9 uur, erfhuiswijze verkoopen:

Allerlei MEUBELEN en HUISRAAD, BEDDEN MET TOEBEHOOREN; benevens MELK-, BOUW-, KARN- en DEEL-GEREEDSCHAPPEN; — Voorts *zes* PAARDEN; *twintig* stuks dragtige en guste KOEIJEN; *tachtig* stuks dragtige en guste SCHAPEN; een BOERENWAGEN; *zes* KARREN, PLOEGEN, EEGDEN, SCHAAPS-RUIVEN, enz., enz.

Men is voornemens, op Donderdag den 23sten Februarij eerstkomende, des voormiddags ten 11 ure, in het Logement *de Arend*, te *Apeldoorn* (*Gelderland*), ten overstaan van den Notaris *J. MULLER*, aan den meestbiedende voor 12 jaren *TE VERHUREN*:

Eenen in de kom van de volkrijke Gemeente *Apeldoorn*, nabij het bevaarbare Kanaal, allervoordeeligst gelegenen en welbeklanten WATER-KOORNMOLEN; — voorts eenen, daaraan gelegenen, en insgelijks door overvloedig water gedreven wordenden OLIE- en RUN-MOLEN, met WOONHUIS en verdere GEBOUWEN; benevens LANDERIJEN en GEREEDSCHAPPEN.

HOLLANDSCHE SOCIETEIT VAN LEVENSVERZEKERINGEN.

OPGERIGT IN DEN JARE 1807 te *Amsterdam*,

Erkend en geplaatst aan het hoofd van de Lijst gevoegd bij het Koninklijk Besluit, in dato 10 Julij 1840 (*Staatsblad* No. 43.)

Bestuur.

De Heer *W. WILLINK, Jr.*
» » *A. FOCK.*
» » Mr. *D. J. VAN LENNEP.* } *Commissarissen.*
» » *A. BACKER, Jr.*
» » *JACOB HARTSEN, Directeur.*

Strekking.

Het aangaan van CONTRACTEN tot verzorging bij wijze van Kapitalen, Weduwen-, Weezen- en andere Pensioenen of tot vestiging van Lijfrenten.

Correspondenten te Arnhem:

De Heeren *E. C. ENGELBERTS & COMP.*

Uit de Hand te Koop:

Eene BUITENPLAATS, aller aangenaamst gelegen aan den Straatweg tusschen de Steden *Zutphen* en *Arnhem*, bestaande in eene voor weinige jaren geheel nieuw uit den grond gebouwde royale HEERENHUIZINGE, waarin 10 BENEDEN- en BOVEN-KAMERS, meest allen behangen, gestukaden en van Stookplaatsen voorzien; voorts KEUKEN, KELDER, DOMESTIEKEN-VERTREKKEN, KOETSHUIS, PAARDENSTALLING voor 4 Paarden, KOESTALLING, HOOI-BERG, LOODS, TUINEN, WANDEL-BOSCHJE, BOOMGAARD, BOUW- en WEIDE-LANDEN; te zamen groot 9 Bunders, 69 Roeden en 30 Ellen.

Nadere informatiën zijn te bekomen, met franco brieven, ten Kantore van den Notaris *VAN ITTERSUM*, te *Brummen*.

† † † Ter overneming wordt aangeboden eene KOPERSLAGERIJ, benevens een IJZER- EN GALANTERIE-WINKEL, sedert vele jaren met goed succes uitgeoefend, te *Doesborgh*, aan de Groote Markt. — Adres met franco brieven onder Letter V, bij de Boekhandelaren ... *LAMBRECHTS*, te *Doesborgh*.

UIT DE HAND TE KOOP! Een extra ligt BAROUCHETJE, voor vier personen, zoo goed als nieuw, voor een en *twee* Paarden; — Eene PHAëTON, voor *een* en *twee* Paarden; zoo goed als nieuw; — Eene nieuwe PHAëTON, voor een Hit, en eene KIEREBOE. — Te bevragen bij *J. H. SPARMAKERING*, Mr. Rijtuigmaker buiten de Velper-Bariere te *Arnhem*. Brieven *franko*.

TE KOOP.

Een moderne ... voor 12 personen; met COUPE, afslaande LEEREN KAP, met CHINEESCH KOPER gemonteerd, benevens ENGELSCHE BOK en ACHTERZITTING. — Te zien en te bevragen bij den Heer *L. DE DOCTOR*, in het Hof ... te *Arnhem*.

STOOMVAART-MAATSCHAPPIJ voor de NEDER- EN MIDDEN-RIJN, GEVESTIGD te DUSSELDORP.

Voorloopige Dienstregeling.

Van *Arnhem* naar *Rotterdam*: elken Dingsdag en Vrijdag, des morgens ten 8 ure.

Van *Nijmegen* naar *Rotterdam*: elken Zondag des morgens ten 8 ure.

Van *Arnhem* naar *Dusseldorp* en *Mentz*: elken Woensdag en Zaturdag, des namiddags omstreeks 4 ure.

Van *Nijmegen* naar *Dusseldorp* en *Mentz*: elken Maandag, des namiddags omstreeks $3\frac{1}{2}$ ure.

De *eerste* Boot vertrekt van *Nijmegen* op Zondag den 19den, en van *Arnhem* op Dingsdag den 21sten ezer.

Nadere informatiën bij de Agenten.

Arnhem, 13 Februarij 1843. *C. W. BALCK.*

Gewone Concert-zaal.

INSTRUMENTAAL CONCERT, te geven door het MUZIJKCORPS DER SCHUTTERIJ, op *Donderdag den 23sten Maart* 1843.

SCHOUWBURG VAN J. W. VAN VELZEN.

No. 13 van het abonnement.

Zaturdag, 18 Februarij 1843, OP ALGEMEEN VERLANGEN VERZOEK:

De Schipbreuk der Medusa, historisch romantisch Tooneelspel in 5 bedrijven, naar het Fransch, door den Heer W. GREEVER; versierd met deszelfs decoratien, costumen, en verder tooneelmatigen toestel, geregeld volgens ordonnantie van den Heer ... VAN HAMME, Balletmeester aan den Amsterdamschen Stads-Schouwburg.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 17 Feb. 2 El 6 Palm 2 Duim; gew. 0 Duim; gev...

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.